

OSIODŁAĆ (25) *vb pf*

Oba o oraz a jasne.

inf osiodłać (7). ◇ *fut 1 sg* osiodłam (1). ◇ *3 sg* osiodła (1). ◇ *praet 3 sg m* osiodłął (8). ◇ *3 pl m pers* osiodłali (2). ◇ *imp 2 sg* osiodłaj (1). ◇ *2 pl* osiodłajcie (2). ◇ *impers praet* osiodłano (1). ◇ *part praet act* osiodławszy (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Włożyć na zwierzę (na konia, osła) siodło, okulbaczyć; sternere BartBydg, Vulg, PolAnt, Mącz, Cn; insellare BartBydg [w tym: co (żywotne) (17), komu (9)] (25) : Rzekł mu [jeleniowi] człowiek chcefzli fłuchác/ Muśifz się dáć mnie ochelznác: Osiodławfzy ná cię wśiędę BierEz Ov; BartBydg 235b; myli brachu ydz my kon offyodlay LibMal 1545/103; Thedy rzekł fynom fwoim: Ofiodłaycie mi ofłá. Gdy ofiodłáli/ wfiadł y puścił fie za mężem Bożym Leop 3.Reg 13/13, Gen 22/3, 2.Reg 19/26, 3.Reg 13/23, 27 [2 r.]; RejZwierz 18; BibRadz Gen 22/3, Num 22/21; BielKron 12v, 72v, 83, 95; Mącz 414c; SienLek 170v; Przydziefz náfyriefz koniowi owłá álbo náfyypác każefz/ potym go każefz fobie ofiodłác/ wźrzyfz áliści on fkacze á wykrąca pod tobą zá ono dobrodzieyfstwo twoie. RejZwierz 97; BudBib Gen 22/3.

W charakterystycznych połączeniach: osiodłać osia (oslicę) (13), koń (konia, wałacha) (5).

Przen (4) :

a) Ujarzmić, opanować, zawojować [kogo, co] (3) : *Chcze mi fię tego wałacha. Wyarcząk go fobie ofyodlać A nie malło go przebiegác. RejKup i7v; A zá żywotá fwoiego wrzodom/ pedogram/ fráncuzom/ y rozmáitym przygodam tego ofłá [nędznego człowieka] ofiodłano. RejPos 228; á Peresławiánin przyfkoczywfzy nie dał mu [Pieczyngowi] fię powtore popráwowác/ ále go záraz ofiodławfzy poczał tłuc wfczeki áż mu zęby wespółék ze krwią pádáły StryjKron 135; [Z pracą Turek osiodłal Wołoską krainę PismaPolit 49].*

b) Przygotować do siedzenia [co komu] (1) : *Wnet ia do pana pobieże Wierz mi zecz oliodła wiezę RejJóz F8v.*

Formacje współrdzenne cf SIODŁAĆ.

Cf OSIODŁANY